

Doc 04061

לנמען בלבד

משרד החוץ

ירושלים, ט"ו בטבת תשי"ז
19 בדצמבר 1956

(4754)

א ל : מר ג. רפאל, משלחת ישראל באו"ם, ניו-יורק

מאת : י. הרצוג, מנהל מאה"ב

גדעון היקר,

רב תודות על שסוף סוף נזכרת לכתוב לי מטיבורו של עולם.

ודאי וודאי שהנך צודק לגבי כפר קאסם ואוכל להעיד איזו בחילה אחזה אותנו וכן את אנשי הבטחון כששמענו על המקרה המתועב באותו לילה בה החלה פעולת סיני. עלינו בהחלט להודות בכך שדבר-מה לא בסדר אם צעירים יהודים מסוגלים למעשה כזה.

לבנו הולם ללבכם שעה שעה במתיחות ובצ"פ פיה והנני מקוה שבשבעות אלה של ארגעה יחסיית הצלחתם להחדיר נעוה יסוד במשלחות שונות באו"ם.

לגבי שאלתך על תכניות השלום, הסכנות בענין זה מרובות ביותר, אולם יש לקוות שנמלט מהן בעצרת זו. האם אתה שוחף להערכה זו? עובדה היא שלפי חומר כמס אינן הערבים מעוניינים בדיון כולל בעצרת. כמובן שהמזכ"ל יוסיף לדרוש לאתר העצרת ונצטרך להתכונן לקראת הבאות. אולם השאלה המידית היא כח עמידתנו לגבי שרם-אל-שיך, עזה ורצועה מסוימת מהגבול הבינלאומי לתוך סיני. היינו עמידתנו בנקודות אלה עד שנקבל עדויות של ממש. האם פעל הזמן לטובתנו. לי נדמה שאם ניגיע להתנגשות עם המזכ"ל במחצית ינואר תהיה גישה העצרת אחרת מאשר הייתה לפני חדש. היינו יתכן כי נוכל לגייס שלישי להכשיל ^{לפנינו} מיד וללא תנאים. ודאי הנכם מקדישים תשומת לב מיוחדת לאלה שהצביעו עבור החוקון הבלגי ולחלק מאלה שנמנעו באותה ההצבעה. אנו מחכים היום לסכום של אבן ולפי זה נעמוד בקשר מברקים.

לגבי עזה, אין פה עדיין מחשבות ברורות והנני מקוה שיזמה מחשבתית תצא מכאן.

באשר להתייעצות רפגרת האולד אוועץ על כך עם המנכ"ל ועם רוה"מ.

בידידות ובר"ש,